വടക്കൻപാട്ടിൽ നിന്ന് ‘ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥ’യിലെത്തുമ്പോൾ സംഭവിച്ച വ്യക്തിസ്വത്വവ്യതിയാനങ്ങൾ

—ഒരു പുനർവിചന്തനം

ആമുഖം

സിനിമ എന്ന മാദ്ധ്യമം പുതിയ പ്രവണതകളെയും സാങ്കേതികത്വത്തെയും സ്വീകരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പ്രമേയങ്ങളിലും മറ്റുചിലപ്പോൾ ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളിലും പ്രതീകങ്ങളായോ പശ്ചാത്തലങ്ങളായോ നാടൻകലാ-സാഹിത്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വാമൊഴിയായി രൂപംകൊണ്ട് പാടിപ്പതിഞ്ഞ കൃതികളാണ് വടക്കൻപാട്ടുകൾ. മലയാളികൾക്ക് ചിരപരിചിതമായ വടക്കൻപാട്ടിലെ ‘ചന്തു’വിന്റെ കഥ 1989-ൽ ഹരിഹരന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ‘ഒരു വടക്കൻ വീരഗാഥ’ എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിലൂടെ പുതിയ അർത്ഥം കൈവരിക്കുന്നത് കാണാം. ചതിയൻചന്തു എന്ന് അവമതിക്കപ്പെട്ട് വടക്കൻപാട്ടിലുടനീളം ഖേദം മൗനമാക്കി ഒരു നീചജന്മം ജീവിച്ചുതീർക്കുന്ന ചന്തുവിന് എം.ടി.യിലൂടെ ലഭിച്ച പുനർജന്മമാണ് ഈ തിരക്കഥ. വടക്കൻപാട്ടിലെ കഥാവഴികളിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സത്യവും മൗനവും കണ്ടെടുത്താണ് എം.ടി. ചന്തുവിനെ പുതിയ നായകനാക്കി മാറ്റുന്നത്. ഈ മാറ്റത്തെ ഫോക്‌ലോറിലെ ഒരു നൂതന സാദ്ധ്യതയാക്കി ഉയർത്താവുന്നതാണ്. ‘ചന്തു’ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ വ്യക്തിസ്വത്വത്തെ ഈ സാദ്ധ്യതയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിചിന്തനം ചെയ്യാനാണ് ഈ പേപ്പർ കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വടക്കൻപാട്ട് ചലച്ചിത്രങ്ങൾ

ഉദയാസ്റ്റുഡിയോ കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന എക്സ്.എൽ. പ്രൊഡക്ഷൻസ് നിർമ്മിച്ച 'ഉണ്ണിയാർച്ച' എന്ന വടക്കൻപാട്ട് ചിത്രത്തിലൂടെ പ്രാദേശികത്തനിമയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിനകത്തുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ സിനിമയെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചു. ഇതിനുശേഷം ഒട്ടേറെ പുരാണചിത്രങ്ങളും നാടോടിക്കഥാചിത്രങ്ങളുമൊക്കെ മലയാളസിനിമയുടെ വൈവിദ്ധ്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കി. 1961-ൽ 'ഉണ്ണിയാർച്ച'യിൽ തുടങ്ങിവെച്ച വടക്കൻപാട്ടുചിത്രങ്ങളുടെ പ്രവണത മുപ്പതോളം വർഷക്കാലം തുടർന്നു. പാലാട്ടുകോമൻ (1962 ബോബൻ കുഞ്ചാക്കോ), തച്ചോളി ഒതേനൻ (1969 എസ്.എസ്. രാജൻ), ആരോമലുണ്ണി (1972 കുഞ്ചാക്കോ), തച്ചോളി മരുമകൻ ചന്തു (1974 പി. ഭാസ്കരൻ), തുമ്പോലാർച്ച (1974 കുഞ്ചാക്കോ), കണ്ണപ്പനുണ്ണി (1977 കുഞ്ചാക്കോ), കടത്തനാട്ടുമാക്കം (1978 അപ്പച്ചൻ), തച്ചോളി അമ്പു (1978 അപ്പച്ചൻ), പാലാട്ടുകുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ (1980 കുഞ്ചാക്കോ), ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥ (1989 ഹരിഹരൻ), കടത്തനാടൻ അമ്പാടി (1990 പ്രിയദർശൻ), പുത്തൂരംപുത്രി ഉണ്ണിയാർച്ച (2002 പി.ജി. വിശ്വംഭരൻ) തുടങ്ങിയ സിനിമകളാണ് വടക്കൻപാട്ടുഗണത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയത്.

തെക്കും വടക്കും മദ്ധ്യവുമായി പരന്നുകിടക്കുന്ന കേരളീയത എന്ന പൊതുബോധത്തെ വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ അദ്ധ്യാരോപിച്ച് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക എന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യം തന്നെയാണ്. എങ്കിൽതന്നെയും ദേശസ്വത്വത്തിന്റെ, പ്രാദേശികമായ ചരിത്രാനുഭവത്തെ ദേശീയതയുടെ കണ്ണികളാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ദൗത്യത്തെ ഈ ചിത്രങ്ങൾ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

മലയാളത്തിലെ വൻകിട ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണ കമ്പനികളായ ഉദയയും നവോദയയുമാണ് ഇത്തരം ചിത്രങ്ങളുടെ പിറവിക്കു പിന്നിൽ. കച്ചവടതന്ത്രവും ലാവണ്യശാസ്ത്രചേരുവകളും പാകപ്പെടുത്തിയ പുതിയ രൂപവിസംധാനത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട വടക്കൻപാട്ടുചിത്രങ്ങൾ മറ്റുള്ള ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടുനിന്നത് വാമൊഴി പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ പ്രചരിച്ച ജനകീയഗാനങ്ങളുടെ ദൃശ്യാനുകൽപനമെന്ന വിധത്തിലാണ്.

ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥ - പ്രമേയാവതരണം

വാമൊഴിയായി രൂപംകൊണ്ട് പാടിപതിഞ്ഞ വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ എന്നും ചന്തു ചതിയനായിരുന്നു. അങ്കത്തളർച്ചയോടെ മടിയിൽ കിട

ക്കുന്ന ആരോമലിനെ കുത്തുവിളക്കുകൊണ്ട് കുത്തിക്കൊന്ന ചതിയൻചന്തുവിന്, ഒരു നികൃഷ്ടജന്മമായി വടക്കൻപാട്ടിലുടനീളം അവരോധിക്കപ്പെട്ട ചന്തുവിന് എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ നൽകിയ ഒരു പുനർജ്ജന്മമായിരുന്നു ഈ വീരഗാഥയിലെ ചന്തു. അഥവാ കേട്ട് പതിഞ്ഞ ആ ചതിയൻചന്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സത്യവും വ്യഥയും തേടിയുള്ള എം.ടി.യുടെ വടക്കൻപാട്ടിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയായിരുന്നു ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥ.

രക്തക്കറ പുരണ്ട വാൾതലപ്പുകൾക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള മാനുഷരുടെ വ്യഥകളുടെയും മോഹനൈരാശ്യങ്ങളുടെയും ചോരത്തിളപ്പുകളുടെയും കഥയിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി കൊല്ലൽ/മരിക്കൽ തൊഴിലാക്കിയ ചേകവരുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് എം.ടി. നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് ആരോമുണ്ണിയും (ഉണ്ണിയാർച്ചയുടെ മകൻ), കണ്ണപ്പനുണ്ണിയും (ആരോമൽചേകവരുടെ മകൻ) വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം ചതിയൻചന്തുവിനെ നേരിടാൻ ഒരുങ്ങുന്നിടത്താണ്. അമ്മാവനായ ആരോമൽചേകവരെ ചതിച്ചുകൊന്നതിനുപകരം ചോദിക്കാൻ അമ്മ ഉണ്ണിയാർച്ചയും മുത്തശ്ശൻ കണ്ണപ്പചേകവരും ചന്തുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് കുട്ടികളെ അനുഗ്രഹിച്ച് അയയ്ക്കുന്നിടത്ത് ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥ എന്ന ചിത്രം തുടങ്ങുന്നു.

ചന്തുവിനെതേടി അരിങ്ങോടരുടെ അങ്കക്കളരിയിൽ എത്തിയ പുത്തൂരംവീട്ടിലെ പുതുനാമ്പുകളുടെ പ്രതികാരവാക്കുകളിൽ ചന്തുവിന്റെ മനസ്സ് കലുഷിതമാവുന്നു. ഇവിടെ ആരും അറിയാത്ത ആർക്കും അറിയാത്ത ചന്തുവിന്റെ മനസ്സ് കുട്ടിമാണിക്ക് മുന്നിൽ തുറക്കുകയാണ്.

അച്ഛനും അമ്മയും നഷ്ടപ്പെട്ട ബാലനായ ചന്തുവിനെ അമ്മാവൻ കണ്ണപ്പൻചേകവർ പുത്തൂരം വീട്ടിൽ എത്തിച്ച്, അടവും തൊഴിലും പഠിപ്പിച്ച് വളർത്തുന്നു. ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ നിന്നുവന്ന ചന്തുവിന്റെ ജീവിതം പുത്തൂരം വീട്ടിൽ ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ആ അന്തരം ആരോമലിനെയും ചന്തുവിനെയും മനസാ അകറ്റുന്നു. ആ ഉൾപ്പോരിന്റെ തുടർച്ച ബാല്യം മുതൽക്ക് ചന്തു മനസ്സിൽകൊണ്ടുനടന്ന ഉണ്ണിയാർച്ചയെ മറ്റൊരാൾ വധുവാക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായി. തുടർന്ന് ചന്തു അരിങ്ങോടരുടെ ശിഷ്യനാകുന്നു. ആരോമലിന്റെ വിവാഹത്തിന് പുത്തൂരം വീട്ടിൽ വീണ്ടും എത്തിയ ചന്തുവിനെ ഉണ്ണിയാർച്ച മോഹങ്ങൾ

പറഞ്ഞു വശീകരിക്കുന്നു. അവളുടെ കിടപ്പറവാതിൽ തനിക്കായി തുറന്നുവെക്കും എന്ന ഉറപ്പിന്മേൽ ചന്തു ഒരു രാത്രി അവളെ തേടിയെത്തുന്നു. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി എത്തിയ കുഞ്ഞിരാമനെ കണ്ട് ചന്തുവിനെ തുപ്പൽകോളാമ്പികൊണ്ട് എറിഞ്ഞ് ആർച്ച അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. വാളിനേക്കാൾ മൂർച്ചയുള്ള നാവിനും ചുരികതലപ്പിനേക്കാൾ വേഗതയുള്ള അവളുടെ വക്രബുദ്ധിക്കും മുന്നിൽ ഒരിക്കൽകൂടി ചന്തു തോൽക്കുകയായിരുന്നു.

കുറുങ്ങാട്ടിടാം കൈമൾ മരിച്ചപ്പോൾ മൂത്തമ്മ, ഇളയമ്മ പെറ്റ മക്കളിൽ ആർക്കാണ് മൂപ്പെന്ന തർക്കം ഉടലെടുക്കുന്നു. തർക്കം തീരാൻ ഉണ്ണിച്ചന്ത്രോരും ഉണ്ണികോനാരും അങ്കം നിശ്ചയിക്കുന്നു. അവരുടെ അങ്കച്ചേകവരായി യഥാക്രമം അരിങ്ങോടരും ആരോമലും നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നു. ആരോമലിന് അങ്കത്തുണപോകാൻ കണ്ണപ്പചേകവരുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിനുവഴങ്ങി ചന്തു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. നേരാങ്ങളയുടെ ജീവന് ഒരാപത്തുംവരാതെ കാത്തു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ താൻ ചന്തുവിന്റെ പെണ്ണാവും എന്ന് ആർച്ച ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ഇവിടെ ആരോമൽ അങ്കം ജയിക്കേണ്ടത് മറ്റാരേക്കാളും കൂടുതൽ ചന്തുവിന്റെ ആവശ്യമാവുന്നു. പക്ഷേ കഥയുടെ മറുവശത്ത് ആരും തുണയില്ലാത്ത കുഞ്ഞിക്ക് അച്ഛൻ അരിങ്ങോടർ ജയിച്ച് ജീവനോടെ മടങ്ങേണ്ടതും ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനവൾ കൊല്ലംകുടിയിൽ പണംകൊടുത്ത് ഇരുമ്പാണിക്ക് പകരം മുളയാണിവെച്ച് പൊൻകാരംകൊണ്ട് ആരോമലിന്റെ ചുരികവിളക്കാൻ പെരുംകൊല്ലനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. അങ്കത്തട്ടിൽ ആരോമലും അരിങ്ങോടരും തമ്മിലുള്ള അങ്കത്തിൽ ആരോമലിന്റെ മുളയാണി വെച്ച ചുരിക മുറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. അങ്കത്തോഴൻ ചന്തു മാറ്റം ചുരിക എടുക്കാൻ മുതിരുന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ മുറിച്ചുരികകൊണ്ട് എറിഞ്ഞു ആരോമൽ അരിങ്ങോടരെ കൊല്ലുന്നു. ചന്തുവാണ് തന്നെ മുറിച്ചുരികയുണ്ടാക്കി ചതിച്ചത് എന്ന ധാരണയിൽ ആരോമൽ ചന്തുവുമായി കയർക്കുന്നു. ആരോമലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ചന്തുവിന്റെ ശ്രമത്തിനിടെ അബദ്ധത്തിൽ കുത്തുവിളക്കുകൊണ്ട് ആരോമൽ മരിച്ചുവീഴുന്നു. കഥയറിയാതെ മാലോകർ ചന്തുവിന് ചതിയൻ ചന്തുവെന്ന് ദുഷ്പേര് ചാർത്തുന്നു.

ഫ്ലാഷ് ബാക്ക് അവസാനിക്കുന്നു. യുദ്ധസന്നദ്ധരായി ചന്തുവിന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ഇളംതലമുറക്കാർ. കളരിയിൽ വിളക്ക് തെളിയിക്കാൻ കുട്ടിമാണിയോട് ചന്തു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ചുരിക സ്വയം വയറ്റിൽ കുത്തിയിറക്കി പിറക്കാതെപോയ മകനെ ആശിർവദിക്കുന്നിടത്ത് സിനിമ അവസാനിക്കുന്നു.

ചന്തുവിന്റെ പുനർനിർമിതി

ചതിയുടെ എക്കാലത്തെയും നിർവ്വചനമായി വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ചന്തുവിന് ഒരു പുനർജ്ജന്മം കൊടുത്ത് അയാൾ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ച ദുഃഖങ്ങളുടെയും ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും അപമാനത്തിന്റെയും കഥപറയുകയാണ് ഈ ചലച്ചിത്രത്തിലൂടെ. ചന്തു എന്ന മനുഷ്യന്റെ ആരും അറിയപ്പെടാത്ത മാനസികവിങ്ങലുകളാണ് ഇവിടെ തെളിയുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട് ചന്തുമാത്രം വടക്കൻപാട്ടിൽ ചതിയനായി? എന്ന അന്വേഷണമായിരിക്കാം എം.ടി.യെ ഒരു വടക്കൻവീരഗാഥയുടെ തിരക്കഥയിൽ എത്തിച്ചത്. വളച്ചൊടിച്ച് എന്ന് പറയപ്പെടുമ്പോഴും കേട്ട ശീലുകളുടെ പിന്നാമ്പുറം തേടിയുള്ള ഒരു കഥാകാരന്റെ യാത്രയാണ് ഈ ചലച്ചിത്രം. രാവണൻ രാമനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നറിയുമ്പോഴും രാവണൻ എന്തിന് രാമനാൽ മരണം വരിച്ചു എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്ന കഥാകാരന്റെ മനസ്സാണ് ഇവിടെ ഫോക്‌ലോറിലെ നൂതനസാദ്ധ്യതയായി തെളിയുന്നത്. വീരനായകന് എല്ലാ സദ്ഗുണങ്ങളുടെയും അലങ്കാരങ്ങൾ ചേർക്കുകയും എതിരാളിയ്ക്ക് എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങളുടെയും കറുത്തചായം വീണ്ടും വീണ്ടും തേയ്ക്കുകയും നാടൻപാട്ടുകളിൽ പതിവാണ്. ഈ വായനയെ തിരിച്ചുവായിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ചന്തുവിന് വ്യക്തിത്വം ലഭിക്കുന്നത്.

മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഒരു വിശകലനത്തിന്റെ തലം കൂടി എം.ടി. സ്വീകരിച്ചതായി കാണാം. ബാല്യത്തിൽതന്നെ അനാഥനായിത്തീർന്ന ചന്തുവിന്റെ ആത്മനൊമ്പരങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്താൻ എം.ടി. ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് താനെത്തിപ്പെട്ട അത്ഭുതലോകത്തെ, പുത്തൂരംവീടിനെ അവനെന്നും അപകർഷതാബോധത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നത്. അവിടത്തെ ഒരു മകനായിത്തന്നെ ചന്തുവിനെ കരുതിയിരുന്നെങ്കിലും ചുറ്റിലുംനിന്നുള്ള അടക്കംപറച്ചിലുകൾ അവനെ എന്നും തളർത്തിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, കുളക്കടവിൽവെച്ച് കുഞ്ഞിരാമൻ ആരോമലിനോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യവും അതിനുത്തരം നൽകുന്നതും അവിചാരിതമായി കേട്ട ചന്തുവിന്റെ അവസ്ഥ ഒരു രംഗത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുഞ്ഞിരാമൻ :അഷ്ടമിക്കാലത്തും ചന്തു ഇവിടെത്തന്നെ നിൽക്കണതെന്താ?

ആരോമൽ: അവിടെ ആഹാരത്തിനുകൂടി വഴിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അച്ഛൻ ഇങ്ങോട്ടുകൊണ്ടുപോന്നതല്ലേ? അകത്തും പുറത്തും എത്രാള് വെറുതെ ആഹാരം കഴിച്ച് പോകുന്നു. നിന്നോട്ടെ.

ഈ സംഭാഷണം കേട്ട് ജാള്യതയോടെ നിൽക്കുന്ന ചന്തുവിന് ഒറ്റ പ്രാർത്ഥനയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 'എന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. കാവിൽ ഭഗവതി പൊന്നമ്മേ, അങ്കക്കരിനാഗ ദൈവത്താരേ മലയനോട് തോറ്റുമരിച്ച ചേകവന്റെ മകന്റെ പേർ, നാടായ നാട്ടു മുഴുവൻ വാഴുന്ന കാലം വരാൻ എനിക്ക് കരബലം തരു... ആയുധബലം തരു.'

ഉയരാനും വെട്ടിപ്പിടിക്കാനും വിജയിക്കാനുമുള്ള അത്യുഗ്രമായ തൃഷ്ണ ബാല്യത്തിലെ അനാഥത്വം സൃഷ്ടിച്ച അപകർഷതാബോധത്തിൽ നിന്നുയിർക്കൊണ്ടതായിരുന്നു. അതേസമയം തന്നെ സനാഥനാക്കിയ ചിലരോടുള്ള കടപ്പാടിന്റെ ഭാരവും ചേർന്ന സംഘർഷമാണ് ചന്തുവിനെ അടക്കിവാണിരുന്നത്. ഈ സംഘർഷം ചന്തുവിന്റെ വ്യക്തിബോധത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചിരുന്നു.

ഉണ്ണിയാർച്ചയോടുണ്ടായ പ്രണയവും പ്രണയഭംഗവും 'കുട്ടിമാണി'ക്ക് നൽകാതെപോയ സ്നേഹവും 'ചന്ത്വമ്മാവനെ'ന്ന് വിളിച്ച് അങ്കത്തിന് തയ്യാറായ പുത്തൂരംവീട്ടിലെ പുതുതലമുറയ്ക്കു മുന്നിലെ താഴ്ന്നകൊടുക്കലും എല്ലാം 'ചന്തു' എന്ന മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിസംഘർഷങ്ങളിൽ നിന്നുടലെടുത്തതായിരുന്നു.

വടക്കൻപാട്ടിൽ ദുഷ്ടകഥാപാത്രമായി ഇരുട്ടിൽ ജീവിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്ന് പുനർവിചിന്തനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് 'വടക്കൻവീരഗാഥ'യുടെ ചലച്ചിത്രഭാഷ്യത്തിലൂടെ. അവിടെവെച്ച് ആത്മസംഘർഷങ്ങളുടെ നൊമ്പരം പേറുന്ന വ്യക്തിത്വമായി 'ചന്തു' വായിക്കപ്പെടുന്നു.

മെറിൻ ജോയ്
ഗവേഷക
ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ.
Email: marinjoy1@gmail.com